

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 1085 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

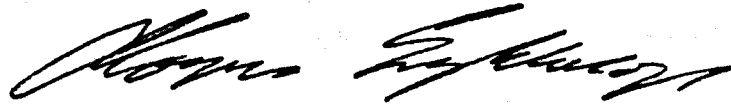
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

20. april 2001

Som opfølgning på samråd Æ i Folketingets Europaudvalg den 30. marts
2001 vedlægges talepunkt fra Økonomiministeriet.

Økonomiministeriet

30. marts 2001
Eksp.nr. 00139835

MODTAGET I UDENRIGSMINISTERIET/EU-SEKRETARIATET

DEN 19. april 2001 kl. 16⁰⁰**Talepunkt til brug for samråd Æ i Folketingets Europaudvalg den 30. marts 2001****Spørgsmål**

Vil ministeren redegøre for den fulde rækkevidde af beslutningen om Danmarks tilslutning til Rapport fra Lamfalussy-gruppen, der bl.a. har konsekvenser for reguleringen af det europæiske værdipapirmarked, herunder ønskes en nærmere belysning af beslutningsprocedurene, bl.a. i henhold til hvilken komiteprocedure, EU-reguleringen sker.

Ministeren bedes endvidere redegøre for hvilken hjemmel i traktaten denne beslutning er truffet. Endelig ønskes denne beslutning er truffet. Endelig ønskes denne hjemmel vurderet i forhold til den danske tiltrædelseslov og i forhold til traktaten, herunder ønskes det oplyst, om der er hjemmel til at overføre lovgivende magt til komitéerne.

Svar

- Lamfalussy-rapporten drejer sig alene om værdipapirmarkedene i EU, og den skal ses i sammenhæng med den finansielle handlingsplan. Den finansielle handlingsplan har til formål at skabe retlige rammer for et fælles indre marked på det finansielle område. Formålet er at fremme konkurrencen og skabe lige konkurrencevilkår til fordel for borgerne, opsparende og virksomheder.
- Målet er at få den finansielle handlingsplan gennemført senest i år 2005. For at sætte skub i processen om værdipapirmarkedet, nedsatte ECOFIN den 17. juli 2000 Lamfalussy-gruppen, der fik i opdrag at undersøge, hvordan der kan etableres et integreret værdipapirmarked.

- Lamfalussy-gruppen afgav i november en foreløbig rapport og i februar den endelige rapport. I forlængelse heraf vedtog - som tidligere nævnt her i udvalget - Det Europæiske Råd i Stockholm en resolution, der bl.a. støtter rapportens anbefalinger til en ændret beslutningsprocedure på værdipapirområdet.
- Resolutionen fra Det Europæiske Råd fastslår også, at den nye reguleringsprocedure bør være funktionsdygtig senest fra begyndelsen af 2002, og at der skal foretages en revision i 2004.
- I den finansielle handlingsplan er det nævnt, at der for at opfylde målsætningen skal gennemføres en række nye direktiver, bl.a. om finansielle konglomerater og UCITS og at der skal ske en modernisering af investeringsservicedirektivet, regnskabsdirektiverne samt en række af de børsrelaterede direktiver med henblik på at etablere et fælles europæisk finansielt marked.
- I resolutionen fra Det Europæiske Råd nævnes det, at især de prioriteter, der er fastlagt i Lamfalussy-rapporten bør gennemføres for at skabe et integreret værdipapirmarked inden udgangen af 2003.
- Lamfalussy-rapporten opremser en række direktiver, som med fordel vil kunne fremmes ved at benytte en ændret beslutningsprocedure (komité-proceduren):
 - Investeringsservicedirektivet (ISD) herunder fælles regler for grænseoverskridende børsprospekter
 - Regler om markedsmanipulation
 - Moderniserede regler om børsnotering
 - Regler om god forretningsskik og definition af professionelle investorer
 - Samspil mellem reglerne i E-handelsdirektivet og de finansielle direktiver (der er nedsat en arbejdsgruppe under FSPG, som skal afrapportere til næste møde i FSPG om samspillet mellem

direktiverne)

- Den nuværende finansielle regulering og lovgivning kan ikke følge med den hastige udvikling på de finansielle markeder. Derfor ses komitébeslutningsprocessen som bidrag til en løsning. Et godt eksempel på, hvor galt det kan gå et direktiv med den nuværende proces, er direktivet om overtagelsestilbud. Det oprindelige forslag forelå allerede i 1974 og det reviderede i 1989. Der blev først opnået politisk enighed om direktivet sidste år.
- Et effektivt og velreguleret finansielt marked er en vigtig forudsætning for billige investeringer, vækst og beskæftigelse og for styring af kapitalmarkedet og for et forsvarligt kapitalmarked.
- Det vil ikke være nyt at anvende komitologiproceduren på det finansielle område. Dette er allerede sket i forbindelse med Det Rådgivende Bankudvalg (nedsat i henhold til 1. bankdirektiv, artikel 22 fra 1979). Forsikringskomitéen (nedsat i medfør af et særskilt direktiv i 1991) kan også fungere både som rådgivende udvalg og som regeludfyldende udvalg.
- Uddelegering af gennemførelseskompetence kendes også i flere medlemslande i form af love og bekendtgørelser, f.eks. har man i Danmark på værdipapirområdet givet Fondsrådet kompetence til at udstede bekendtgørelser.

Beslutningsproceduren

- Beslutningsproceduren i resolutionen fra Det Europæiske Råd har hjemmel i Rådets komitologiafgørelse fra 1999. Der er tale om, at EU-værdipapirkomitéen, som nu vil blive nedsat af Kommissionen, er en forskriftskomité. Resolutionen fra Det Europæiske Råd er en politisk forpligtigelse til at medvirke til at få beslutningsprocessen til at fungere hurtigt og effektivt af hensyn til mulighederne for at regulere kapital-

markedet og af hensyn til investeringerne, opsparerne, virksomhederne og sikring af velfærden. Proceduren vedrører værdipapirmarkedet som beskrevet i den finansielle handlingsplan og i Lamfalussy-rapporten. Det drejer sig om markedsregler og kravene til produkterne.

- Gennemførelsen af den nye procedure vil ske, når Kommissionen fremlægger et forslag og Rådet og Europa-Parlamentet konkret skal tage stilling til rammedirektivet/forordningen, herunder hvad der skal videredelegeres til EU-værdipapirkomiteén. Hvis den nye beslutningsprocedure skal anvendes, skal det hver gang fremgå af det forslag, Kommissionen stiller.
- Det er altså Rådet og Europa-Parlamentet, som ved fælles beslutningstagen (kvalificeret flertal) skal beslutte de centrale principper og regler på værdipapiområdet i rammedirektiverne.
- Alle tekniske regler vedrørende blandt andet det nøjagtige indhold i prospekterne for de forskellige typer finansielle instrumenter vil derimod blive fastlagt af EU-værdipapirkomiteén på forslag af Kommissionen. Komiteén skal udtale sig om Kommissionens forslag med kvalificeret flertal (antal stemmer).
- Hvis komiteén ikke kan tilslutte sig Kommissionens forslag, skal forslaget forelægges for Rådet, og Europa-Parlamentet skal underrettes.
- Når Rådet får forelagt Kommissionens forslag kan det vælge *enten* at vedtage det med kvalificeret flertal (antal stemmer) *eller* at tilkendegive med kvalificeret flertal (antal stemmer), at Rådet er imod forslaget.

Hvis der er kvalificeret flertal imod forslaget i Rådet

- Hvis Rådet med kvalificeret flertal (antal stemmer) har tilkendegivet, at det er *imod* Kommissionens forslag, skal Kommissionen behandle forslaget påny og kan herefter vælge mellem tre alternativer:

- at forelægge Rådet et ændret forslag
- at forelægge sit forslag på ny
- eller fremsætte forslag til en retsakt i henhold til traktaten. Forslaget overgår med andre ord fra gennemførelsesproceduren til traktatens almindelige procedure (f.eks. fælles beslutningstagen)

Hvis der hverken er kvalificeret flertal for eller imod forslaget i Rådet

- Hvis Rådet hverken vedtager det fremlagte forslag eller tilkendegiver, at det er imod forslaget, kan Kommissionen vedtage forslaget. Men - som det også fremgår af resolutionen - har Kommissionen forpligtet sig til ikke at gå imod fremherskende holdninger i Rådet, når der skal findes en løsning for særligt følsomme sager om gennemførelsesforanstaltninger på værdipapirmarkedet. Dette svarer til Kommissionens erklæring til Rådets komitologiprocedure fra 1999.

- Den almindelige praksis er, at et simpelt flertal af lande udgør en "fremherskende holdning", hvilket i praksis vil svare til den gamle IIIb-procedure (det vil sige, at de foreslåede foranstaltninger vedtages af Kommissionen, medmindre Rådet har udtalt sig mod foranstaltningerne med simpelt flertal af lande).

Europa-Parlamentets rolle

- Omkring Europa-Parlamentets rolle gælder ifølge den interinstitutionelle aftale mellem Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet, at Europa-Parlamentet regelmæssigt skal orienteres af Kommissionen om drøftelserne i EU-værdipapirkomiteén, når komitéén handler inden for rammerne af forskriftsproceduren, og Parlamentet skal modtage alle relevante dokumenter.

- Europa-Parlamentet kan gøre indsigelser både, når et forslag er under behandling i EU-værdipapirkomiteén, og når et forslag ikke kan vedta-

ges i EU-værdipapirkomiteén og derfor er gået videre til Rådet:

- Den *første* indsigelse, som Europa-Parlamentet kan foretage, er når forslaget behandles i EU-værdipapirkomiteén. Europa-Parlamentet kan - hvis forslaget ser ud til at blive vedtaget - kræve, at Kommissionen skal behandle forslaget igen. Kommissionen kan herefter vælge mellem tre alternativer:
 - at forelægge EU-værdipapirkomiteén et nyt udkast til gennemførelsesforanstaltninger,
 - at videreføre proceduren eller
 - at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt i henhold til traktaten
- Kommissionen skal underrette Europa-Parlamentet og EU-værdipapirkomiteén om, hvad den agter at gøre på baggrund af Europa-Parlamentets beslutning og om begrundelsen herfor.
- Hvis Europa-Parlamentet finder, at Kommissionens foranstaltninger går ud over rammelovgivningens gennemførelsesbeføjelser, forpligter Kommissionen sig til hurtigt at tage disse foranstaltninger op til fornyet overvejelse. Dette skal ske under størst mulig hensyntagen til Europa-Parlamentets holdning.
- Europa-Parlamentets *anden* indsigelsesmulighed er, hvis et forslag ikke vedtages i EU-værdipapirkomiteén og derfor går videre til Rådet. Så kan Europa-Parlamentet underrette Rådet om sin holdning.
- Europa-Parlamentet vil således løbende skulle informeres om 1) de forslag, der påtænkes fremsat, og skal holdes informeret om behandlingen af disse. Europa-Parlamentet får herved gode muligheder for at tilkendegive sine synspunkter.

- Europa-Parlamentet har ikke en vetoet, idet det er EF-Domstolen, der i givet fald endeligt kan beslutte, at en given gennemførelsesforanstaltning går ud over de beføjelser, der er tillagt i rammedirektivet.
- Det er i alles interesse, at Europa-Parlamentet bliver løbende involveret i proceduren inden for traktatens rammer. I sidste instans kan Europa-Parlamentet anlægge et annullationssøgsmål for EF-Domstolen, hvis Europa-Parlamentet fastholder sin holdning.

Inddragelse af Folketingets Europaudvalg

- Folketingets Europaudvalg vil blive inddraget i henhold til udvalgets beretning om komité-proceduren.

Hjemmelsgrundlag i Lamfalussy-rapporten og retsgrundlag for retsakter på det finansielle område

- Som der er gjort rede for i besvarelsen af spørgsmål 135, som er sendt til udvalget den 21. marts 2001, er hjemmelsgrundlaget artikel 202.
- Det materielle retsgrundlag for direktiverne på det finansielle område findes i traktatartiklerne for Det Indre marked. Det vil helt konkret sige, at reglerne om etableringsretten [primært art. 47] og reglerne om tjenesteydelser i art. 49-55 samt art. 56 og proceduren i art. 251 [jf. art. 94 og art. 95] følges. Som eksempel herpå kan nævnes:
 - UCITS-forslagene (artikel 47)
 - Direktiv om arbejdsmarkedspensionsordninger (art. 47 og 55)
 - Fjernsalgsdirektivet [henviser til de tilsvarende bestemmelser i den "gamle" traktat - dvs. art. 189 B og 100 A - nu artikel 251 og 95]
- [Proceduren i artikel 251 indebærer, at Rådet træffer afgørelser med kvalificeret flertal efter en udførlig forligsprocedure med Europa-parlamentet.]

Afslutning

- Givet betydningen af et effektivt finansielt marked i EU for vækst og beskæftigelse mener jeg, at det er den rigtige løsning, som der er opnået enighed om.

